

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23To/111/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3816010480
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 12. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ondrej Samaš
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2017:3816010480.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ondreja Samaša a sudcov JUDr. Beáty Javorkovej a JUDr. Františka Kováča, na verejnom zasadnutí konanom dňa 5. decembra 2017 prejednal odvolanie obžalovaného

E. C.

nar. 27. XX. XXXX v P., trvale bytom L., G. XXX /XXX, na verejnom zasadnutí prítomného,

ktoré podal proti rozsudku proti rozsudku Okresného súdu Prievidza sp. zn. 2T/121/2016 zo dňa 8.6.2017 a takto:

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie obžalovaného z a m i e t a , pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Prievidza sp. zn. 2T/121/2016 zo dňa 8.6.2017 bol obžalovaný E. C. uznaný vinným pre trestný čin skrátenia dane a poistného podľa § 148 ods. 1, ods. 4 Trestného zákona č. 140 /1961 Zbierky v znení zákona č. 227/2005 Zbierky zákonov (ďalej Tr. zák.), spáchaný na skutkovom základe, že ako osoba konajúca za daňový subjekt E. C. C., IČO: 36 114 189, miesto podnikania L., G. XXX/XXX, ktorý je mesačným platcom dane z pridanej hodnoty podal dňa XX. XX. XXXX na G. úrade v X. daňové priznanie k dani z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie september 2004, v ktorom si neoprávnene uplatnil odpočítania dane z pridanej hodnoty vo výške 1 698 420,64 Sk podľa faktúry číslo XXXXXXXX zo dňa 02. 09. 2004 od dodávateľa D. s. r. o., sídlom L., H. XX, v zmysle, ktorej nedošlo k zdaniteľnému plneniu v časti nákupu 4 kusov betónových stĺpov o dĺžke 9 metrov, 3 kusov železobetónových blokov a 8645 kusov drenážnych dielov, čím za zdaňovacie obdobie september 2004 na ujmu Daňového úradu Trenčín skrátil daň z pridanej hodnoty vo výške 1 698 420,64 Sk /56 377,24 Eur/ .

Bol za to odsúdený podľa § 148 ods. 4, § 40 ods. 1 Tr. zák. k trestu odňatia slobody v trvaní 2 roky, výkon ktorého mu súd podľa § 58 ods. 1 písm. a) a § 59 ods. 1 Tr. zák. podmienene odložil na skúšobnú dobu v trvaní 3 roky. Podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku súd poškodenú stranu Daňový úrad Trenčín s nárokom na náhradu škody odkázal na civilný proces.

Rozsudok nenadobudol právoplatnosť, pretože ho ihneď po jeho vyhlásení napadol odvolaním obžalovaný, a to čo do výroku o vine aj treste. Svoje odvolanie písomne nezdôvodnil.

Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní, navrhol prokurátor krajskej prokuratúry odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť. Obžalovaný navrhol svojmu odvolaniu vyhovieť. Dôvodom

jeho odvolania bola nepravdivá výpoveď svedka Y., ktorého obžalovaný namieta, a nesprávny znalecký posudok znalca A.. P., ktorý nedostatočne vyhodnotil skutočný stav materiálu.

Odvolačný súd podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré týmto výrokom predchádzalo, a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Pokiaľ ide o procesný postup orgánov činných v trestnom konaní a súdu prvého stupňa, v tomto smere nebola v odvolaní vytýkaná žiadna chyba, pričom ani odvolačný súd nezistil také chyby, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

K výroku o vine obžalovaný odvolaním napadol výpoveď svedka V. Y. a uviedol, že je nepravdivá. K námietkam obžalovaného odvolačný súd uvádza, že tento svedok od začiatku trestného konania uvádzal rovnaké skutočnosti, a tieto potvrdil aj pri konfrontácii, tvárou v tvár obžalovanému. Potvrdil, že k predaju tovaru obžalovanému nedošlo, svedok mu nevystavil žiadne doklady a neprevzal od obžalovaného peniaze. Aj svedkyňa J.. U. B. potvrdila, že kúpno - predajnú zmluvu z 02.05.2005 nevidela, s obžalovaným ju neuzatvorila, a podpis na nej nie je jej. Obžalovaného nepozná, a došlo k zneužitiu jej osobných údajov a sfaľovaniu jej podpisu. V súlade s týmito výpoveďami je aj znalecký posudok znalca A.. P., ktorý uviedol, že deklarované výrobky - betónové stĺpy 9m v počte 4 ks a železobetónové bloky v počte 3 ks sa v objekte na prípojkách C. v k.ú. L. nenachádzajú. G. diely sú použité v maximálnej hodnote 1704 ks. Trestná činnosť obžalovaného je preukázaná aj výpoveďou svedka A.. L. K., ktorý potvrdil, že bol poverený vykonať daňovú kontrolu u obžalovaného, kde bolo zistené, že materiál, ktorý obžalovaný deklaroval na stavbe a uplatnil naň odpočet DPH sa na stavbe nenachádzal, ale aj listinnými dôkazmi, a to nielen protokolmi o daňovej kontrole a faktúrami, ale aj ďalšími správami na dotknuté subjekty.

Ohľadom obžalovaným namietaného preskúmania posudku znalca je potrebné uviesť, že neboli splnené zákonné podmienky na pribratie nového znalca, podľa názoru krajského súdu. V prvom rade pokiaľ by boli vznikli pochybnosti o správnosti znaleckého posudku, tento by bol nejasný alebo neúplný, treba znalca požiadať o vysvetlenie týchto, alebo ho vyzvať na doplnenie znaleckého posudku.

Správne preto prvostupňový súd znalca A.. P. na hlavnom pojednávaní vypočul, a strany konania mali možnosť tomuto položiť otázky, pričom obžalovaný túto možnosť aj využil. Následne prvostupňový súd správne vyhodnotil aj tento znalecký posudok. Ani krajský súd nedospel k záveru, že by zo znaleckého posudku vyplývali nejasnosti, ktoré by bolo treba odstraňovať či už pribratím iného znalca alebo ústavu. Na takéto postup nestačí len samotný ničím nepodložený vnútorný pocit obžalovaného. Navyše znalecký posudok nebol jedinými dôkazom, ani dôkazom s vyššou váhou ako iné. Súd musel vziať do úvahy všetky dôkazy vykonané vo veci, či už svedecké výpovede svedkov, alebo listinné dôkazy. Tieto musel zhodnotiť jednotlivo i vcelku, čo správne súd prvého stupňa vykonal, a svoje právne úvahy ohľadom hodnotenia dôkazov aj v rozsudku uviedol.

Po takto vykonanom dokazovaní dospel súd prvého stupňa k správne záveru, že obžalovaný svojim konaním naplnil všetky zákonné znaky trestného činu podľa § 148 ods.1, ods. 4 Tr. zák. č. 140/1961 Zb. /ďalej len Tr.zák./, tak po stránke subjektívnej, ako aj objektívnej.

Ani po preskúmaní výroku o treste nezistil odvolačný súd zo strany súdu prvého stupňa žiadne pochybenie. S poukazom na odstup času od skutku, zohľadniac všetky okolnosti prípadu, aj doterajšiu bezúhonnosť obžalovaného, správne použil ustanovenie § 40 ods. 1 Tr.zák. o mimoriadnom znížení trestu odňatia slobody. Vzhľadom na trestnú sadzbu uvedenú v ustanovení § 148 ods. 4 Tr. zák. obžalovanému hrozil nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 3 roky až 10 rokov.

Aj odvolačný súd dospel k záveru, že trest odňatia slobody v trvaní 2 roky, podmiennečne odložený na skúšobnú dobu 3 roky dostatočne zabezpečí nápravu a prevýchovu obžalovaného, pričom zodpovedá aj všetkým zásadám na ukladania trestov uvedeným v ustanovení § 31 ods.1, ods.2 Tr. zák.

Uložený trest odňatia slobody považuje preto odvolačný súd za zákonný a spravodlivý.

Z takto rozvedených dôvodov preto odvolačný súd nepovažoval odvolanie obžalovaného za dôvodné, a toto potom podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.